

Kim Komljanec:

ZBEŽI

DRAMATIS PERSONAE

MULO – živi pri starših nekje izven mesta, dela na javnem parkirišču.

LEPI – sinček bogatega očeta. Čeden in postaven.

MOJČI – večna študentka sociologije kulture, ki se redno udeležuje uličnih protestov.

BUJANA – punca z zdravim apetitom, a ne nujno debela.

Ljubljana ali *Ljubljani* podobno mesto. Klopca med velikim parkiriščem na eni strani in nekaj lokalnimi trgovinami na drugi strani. Npr. v ljubljanskem BS-u.

Nasvet za uprizoritev: prizori, ki jih Mulo snema, so lahko tudi dejansko (simultano) igrani na odru in predvajani na platnu kot posnetek. Seveda pa se lahko režiser odloči tudi za drugačen način uprizoritve.

Like, ki nastopajo v tem besedilu, so mi s svojim igralskim talentom in humorjem pomagali zasnovati Marko Djukić, Maša Kagao Knez, Janez Kocman in Lea Menard daljnega leta leta 2005. V besedilu so uporabljeni z dovoljenjem navedenih in ob veliki hvaležnosti avtorice.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

PRVI PRIZOR: PRJATLČKI

Klopca, pozno popoldne. Lepi in Mulo si čepita nasproti in mečeta kamenčke na kup.

MULO: Zajeban, tale naš lajf, ane?

LEPI: Kaj pa vem. Men se niti ne zdi tko hudo.

MULO: Mislim, vse te vojne, pa tej virusi pa to ...

LEPI: Aja, to. To pa je mal zoprn, ja.

MULO: Pa to vreme, stari.

LEPI: Mhm. Še kar bedno.

Tišina.

MULO: Pizda, pa teh boleznih je zmeri več.

LEPI: Jap.

MULO: Nore krave, ptičja gripa, sploh ne veš več, kaj lohk ješ.

LEPI: Horseburger, stari.

Tišina.

MULO: Ej, pa starci, pa to.

LEPI: Kakšni starci?

MULO: Ja, tej starci, po domovih, pa to.

LEPI: Po kakšnih domovih?

MULO: Ja, po domovih za ostarele, ne.

LEPI: Kaj je z njimi?

MULO: Ja, polni ... teh starih so.

LEPI: Ja, in?

MULO: Ja, a veš kakšna štala je to?

LEPI: Kaj zdaj?

MULO: Ja, to: vsi tej starci po teh domovih.

LEPI: Pa, dobr, pa kaj je z njimi narobe?

MULO: Ja, vse sorte, stari: srce, ledvice, jetra, vse to, pizda ...

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

LEPI: Saj je kul, da majo vsaj kje bit, a ni?

MULO: Ja, to že, ampak, a ti veš, kolk bad je bit star!

LEPI: Po moje se nama še ni treba sekirat za to, Mulo.

MULO: Dobr, teb mogoče ne, ampak ...

LEPI: Ja, kako, saj sem jaz starejši od tebe. Mislim, pizda, daj ne paničari, kolk jih imaš? Ene devetnajst?

MULO: Ja, pa kaj še. Enaindvajset.

LEPI: No!?

MULO: Ne, pa saj nisem zarad sebe rekel, ampak zadnjič sem šel s ta starimi gledat en dom. Bakica, a veš, full je že v kurcu in mat je skoz na bolniški zarad nje in zdej ji šef teži, da bo zgubla službo, če bo tolik odsotna in smo se pogovarjal, da bi bakico dal v dom, ampak, stari, ej, a veš kolk te stvari koštajo! Pizda, to plačaš tko kot da bi bil hotel!

LEPI: Ja, kako sta si pa pol tvoja dva to predstavljala, mislim, a nista full brez keša pa to? A ni tvoj stari itak na Zavodu?

MULO: Ma ja, saj. Smo šli sam gledat. Kao.

LEPI: Aja. Tko kao: no, lej, sine, tega si pa mi ne bomo mogli nikol privoščiti. *(se zareži)* Stari, sam to je pa kar mal kruto, veš!

MULO: Ja, vem, ja. Mislim, stari mi je pol na poti domov spet totalno zamoril, da zakaj ne grem delat in da nej si že zrihtam službo pr kakšnem svojem prjatlu v Ljubljani in ne vem še kva vse.

LEPI: Ja, pa saj delaš, ne? Mislim, al je tole sam nova modna muha?

(pokaže na svetleči brezrokavnik, ki ga ima Mulo oblečenega in se spet zareži)

MULO: Ne, saj delam, ja.

LEPI: Pizda, a si predstavljaš, da bi takile hodil okol? Kao, the best, najnovejši trend, direkt iz Milana, pizda, v rumenih fluorescentnih lajblčih, stari! Pa takle znak za parkirišče bi imel na hrbtu... *(se reži kot utrgan)*

MULO: Ja, stari, za crknit ...

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

Tišina.

LEPI (*vrže kamenček v Mulota*): Kva je, a si mal zamorjen, stari? A te mal razvedrim?

MULO: Pizda, brez keša sem, no.

LEPI: Daj, no, ne mi zdaj v kakšno depro tuki past. Ti dam jaz deset ojrov.

Mulo ga pogleda.

LEPI: Da mi greš po čike pa sendvič! (*se zareži*)

Mulo se tudi zareži.

LEPI: Kje so pičke dons, kje so pičke!?

MULO: Stari, veš kaj bom jaz naredil, enkrat ko bom imel zadost keša?

LEPI: V dom za ostarele boš šel živet?

MULO: Ne, stari, resno, no.

LEPI: Kaj?

MULO: Film bom posnel. O teb pa o Bujani pa o Mojči.

LEPI: Bravo. Zihér si ta prvi, ki se je kaj takega spomnil.

MULO (*vrže kamenček v Lepega*): Pa, daj, resno ti govorim, no, pizda.

LEPI: Pa, daj ne meči kamnov vame!

MULO: Film o resničnih ljudeh. O svojih prjatljih. (*Vrže še en kamenček v Lepega.*)

LEPI: Jaz nisem tvoj prjatu. Pa daj, nehaj že s temi kamni, pizda!

MULO (*še en kamenček*): Kako ne? Saj skoz skupi visiva, a ne?

LEPI: Ne provociri.

MULO (*še nekaj kamenčkov*): Prjatlček, prjatlček.

Lepi zgrabi polno pest kamenčkov in jih strese Mulotu za ovratnik od brezrokavnika. Mulo zatuli, Lepi se reži kot utrgan.

Tema.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

DRUGI PRIZOR: PROLETERIAT

Lepi na klopci. Pride Bujana, ki se baše z obloženimi kruhki.

LEPI: Br tek!

BUJANA (*s polnimi usti*): Hvala.

LEPI: A si kupla čike?

BUJANA: Mhm. V žepu.

LEPI: Je bilo dost keša?

Lepi ji začne brskati po žepih, Bujana se nastavi, tako da bi Lepi hitreje prišel do čikov. To vidi Mulo, ki se tudi približuje klopci.

MULO (*zavpije*): To, to, to! Dober kader! Mater, pa vidva res znata pozirat!

BUJANA: Pa, Mulo, nehaj že s tem filmskim nakladanjem!

MULO: Dober tek, Bujana!

BUJANA: Daj, spizdi, no.

MULO: Pa kaj ti je, no? Žurko mamó dons!

BUJANA: Kakšno žurko?

MULO: Mojči prnese viski pa pirčke. Obletnica enga delavskega upora je al neki tazga.

BUJANA: Ojoj. Spet nam bo brala kakšen manifest.

LEPI: Kaj?

BUJANA: Ma-ni-fest.

LEPI: Aja. A ti ga prižgem?

BUJANA: Ja, dej že!

Bujana ima še vedno polne roke kanapejčkov, zato Lepi prižge še eno cigareto in ji jo da v usta, ki mlaskajo še zadnji kaviar in pršut. Mulo tu cigarete niti ne ponudi.

MULO: Ej, a daš še men –

LEPI: Mulo – lej, en te išče! (*pokaže proti parkirišču*)

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MULO: Uu, pa res. Se vidimo.

Lepi se zareži, Mulo steče proti parkirišču, Bujana in Lepi ostaneta sama.

BUJANA: Pizda, sem zmatrana. Full me križ boli. Cel dan stojim, a veš.

LEPI: A si kaj prodala dons?

BUJANA: Itak. Full.

LEPI: Sej jaz nisem moj fotr, no, sej lohk zares poveš.

BUJANA: Tvoj fotr je bil dons v štacuni.

LEPI: A res!? A me je iskal?

BUJANA: Ne, mislim, vprašal je, kje si, ampak itak sem mu rekla, da si pred minutko ven skočil.

LEPI: Kul. Pridna.

BUJANA: Pizda, ti bom jest že dala pridna ...

LEPI: Ej, ej, ej, ne pogovarji se tko s svojim šefom!

Bujani se zaleti, začne kašljat in se dušit. Lepi se ji reži.

LEPI: Vidiš, vidiš, ko nisi pridna!

BUJANA (skozi kašelj): U-dar-me! (pokaže na svoj hrbet)

Lepi ji primaže klofuto. Bujana neha kašljat, na licu ima rdeč odtis dlani Lepega.

BUJANA: Au! (Pavza.) Po hrbtu, kreten!

LEPI: Aja! Ja, rekla si samo, naj te udarim, nisi povedala, kje.

Mislím, saj lohk te pa tud še po hrbtu ... (se reži)

BUJANA: Pizda, veš kolk si me. Aauu.

LEPI: Pomagal pa je, ne?

BUJANA: Ti si prfuknen. A maš kej za pit?

LEPI: Ne, sej Mojči prnese.

BUJANA: Pizda, ne morem verjet, da sem se skor zadavila s kaviarjem. Kako se ti lohk kaviar počez postav, sej je okrogel, ane?

Lepi se Bujaninemu štosu reži kot utrgan.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

LEPI: Kam si se pa dons povabla?

BUJANA: Otvoritev ene štacune je bila. Šampanjec, sendvički, superca. Edin, nič sladkega niso imel.

LEPI: Pa kako tebi rata bit na vseh teh otvoritvah pa premiercah pa obletnicah ...

BUJANA: Ja, mesidž dobim.

LEPI: Od koga?

BUJANA: Pa sej to sem že razlagala. A teb nisem, al kaj? Obstaja en fesjbuk pejdž, kjer se prjaviš, napišeš, kje delaš, ker ni tko čist za vsazga, moraš delat v kakšnem javnem lokalu, najboljš v kakšni galeriji al pa tko, in napišeš svojo telefonsko in pol dobivaš mesidže, kje se da zastonj jest. Ampak moraš tud ti vsake tolk časa kakšen mesidž poslat, ker drugač te zbrišejo s seznama.

LEPI: Dejansko obstaja skupina ljudi, ki se prehranjuje sam na takih fancy prireditvah al kaj?

BUJANA: Pa ja! Jest si že kakšen let sploh ne kupujem hrane. Doma mam mogoče kofe, pa cukr pa mlek, kruha pa ... ne spomnim se, kdaj sem ga ta zadnjič kupla.

LEPI: Hudo. Full pršparaš.

BUJANA: Ja, itak. Aja, to sem ti hotla reč: jaz mam full nadur, ki mi jih še nisi plačal. A bi mi lahko to kaj –

LEPI: Oo, Mojči!

Pride Mojči z dvema vrečkama steklenic in torbo, polno knjig čez rame. Na pomoč ji priskoči Mulo.

MOJČI: Ej, Lepi. Bujana.

LEPI: Pizda, ti si se pa odločila s fizičnim delom počastit tale delavski razred, al kaj?

MOJČI: Ej, na današnji dan je minil 91 let in pol od ruske splošne stavke.

MULO: Ja, ja, a ni bilo na to temo dons neki po radiu.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizeritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MOJČI: Ne vem. Čist možno. Jaz sem to prebrala.

BUJANA: Čaki, sam kakšna je pa to obletnica: 91 let pa pol?

MOJČI: Saj ni čist pol, v bistvu je 91 let pa pet mescev.

BUJANA: Pa to ni obletnica!

MOJČI: Ja, no, pač štrajk je bil 9. januarja. Takrat pa res ne mislim sedet zuni na tleh, ane?

LEPI: Praktično, Mojči, praktično. Kva si kupla?

MOJČI: Rum.

BUJANA: Zakva pa rum?

MOJČI: Ja, no, če bomo že pil na čast ruskih delavcev ...

MULO: A niso oni pil vodke?

MOJČI: Ja, ampak jaz vodke ne maram. Zdaj, rum so pil pa mornarji, ki so v bistvu tud proleteriat, tko da je to tud OK.

MULO: A se ne reče proletarijat?

LEPI: Pa kaj težiš? Punca je prinesla ta bel Bacardi! Mojči, zelo v redu.

MOJČI: Sej sem tud pirčke kupla.

BUJANA: Uu, pa ta dober čips. Kul!

MULO: A je tud kaj bolj konkretnega za jest?

MOJČI: Ne, samo čips sem prnesla.

MULO: Šit, jaz sem pa full lačen.

LEPI (*odpira rum*): Tole je pa že en načel ...

BUJANA: Mojči, si ga kar mal v štacuni ruknila, kaj?

MOJČI: Ne, ene klošarje sem po poti srečala pa sem jim en šluk dala.

BUJANA: Pridna!

MOJČI: Ane?

MULO: Daj, a res ni nič za jest, no?

BUJANA: Na, tuki imaš čips.

MULO: Ja, kaj boš pa ti?

BUJANA: Ja, saj ne boš ti celega pojedel! Nà.

MULO: Tenks.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

LEPI (*srkne*): Mmm, mater je tole dobr.

MOJČI: Sem dobro kupila, ane?

BUJANA: Ej, Lepi, kaj če bi šel ti štacuno zaklenit, predno se resno spustimo v tole flašo?

LEPI: Pa saj bova šla pol.

BUJANA: Saj nisem mislila it s tabo, ampak če že moram, pol grem rajši zdajle. Pol se mi ne bo dal.

LEPI: Easy, easy, Bujana.

BUJANA: Ej, enkrat je že ostal odklenjen ...

LEPI: Okej, greva.

BUJANA: Mulo, ne vsega čipsa požret.

Lepi in Bujana gresta proti štacuni, Mojči in Mulo ostaneta sama. Neprijetna tišina.

MULO (nesrečno gleda v vrečko čipsa): Pa tolk sem lačen.

MOJČI: Ja, zakaj pa ne greš kaj bolj konkretnega pojest?

MULO: Ah ... Malo sem brez keša.

MOJČI: Aja.

Tišina.

MOJČI: Kva je pa zdaj s tem tvojim filmom?

MULO: Ja, šiba.

MOJČI: Kaj, a že snemaš?

MULO: Ne, ne. Saj veš, film, to je cela organizacija.

MOJČI: S kom boš pa delal?

MULO: Čim več bom sam. Ker drugač te stvari full stanejo.

MOJČI: No, mislim, če rabiš kakšen nasvet ...

MULO: Aja, to. Tenks. To bi mi pa znal prav prit.

MOJČI: Saj ti se full poznaš s temi filmarji, a se ne?

MULO: Ja, sem delal neki za njih. Mislim, ne zdaj, da bi se nevemkolk poznal.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MOJČI: Aja, sem mislila. Ker jaz še kar dobro poznam ene par režiserjev pa to.

MULO: Aja? Koga to?

MOJČI: Mislim tako, ne samo režiserjev, tudi ene dva producenta, pa eno maskerko, pa to.

MULO: Aja?

MOJČI: Lahko ti probam kaj zrihtat. Mislim, saj ti ne morem nič obljubit. A veš, oni imajo full dela.

MULO: No, če lahko kaj, bi bilo d best. Režiserja v bistvu ne rabim, ampak sem se pa že neki menil z enim kamermanom, Bojč – saj najbrž ga poznaš?

MOJČI: Ammm, Bojč ... Daj spomni me.

MULO: Ta, ki je bil pri ta zadnjih dveh slovenskih filmih direktor fotografije.

MOJČI: Aha. Aja, ja, ja, ja, Borč, valjda.

MULO: Ne Borč, Bojč.

MOJČI: Aja, ja, Bojč, ja, valjda.

MULO: No, njemu sem malo razložil, kakšna je moja ideja, A veš – to: film o resničnih ljudeh pa to. Rekel je, da zveni d best in da bi ga zanimal. Samo, čez poletje je valjda zaseden. Ampak sva se zmenila za jeseni.

MOJČI: Ja, kul.

MULO: Tako, da zdaj v bistvu rabim samo še producenta. Sem pa razmišljal, da bi – tako, glede na tematiko – da bi moral to bit low budget film. A veš, ne zdaj tako neki full na veliko. Mislim, sploh glede na to, da jaz še nimam kaj dost izkušenj, pa to. Zastavil bom skromno, a veš, pol pa, ko bo enkrat posneto, pošljem na par festivalčkov, pa če bo kul odziv, kaj pa veš, lahko pa naslednji projekt bolj tako, na veliko zastavim. Mislim, to, kar hočem reč, je: To je zdaj test, ne. Če ti gre ena ideja po glavi, je treba probat, a ne?

MOJČI: Ja, ja, kul, kul.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizaritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MULO: A veš, ne bi rad samo govoril o tem, a štekaš? Folk dostikrat sanjari o tem, kaj bi delal, pa kam bi šel, ampak večinoma nobeden nič ne naredi za to.

MOJČI: Mhm. (*Pavza.*) Daj, vseeno ji mal čipsa pusti.

MULO: Aja. U, šit. Ja, pa če sem tolik lačen.

MOJČI: Daj, te jaz častim na en horseburger.

MULO: A resno misliš?

MOJČI: Ja, itak. Pejt, greva.

MULO: Ja, kaj pa to? A bova kar tuki pustila?

MOJČI: Ma ja, saj, če kakšen klošar mimo pride, naj ima pa praznik.

MULO: Mojči, ti si kul, ej.

Gresta. Čez čas prideta nazaj Lepi in Bujana.

BUJANA: A misliš, da če bi mu ti direktno rekel, naj mi to plača, misliš, da te ne bi upošteval?

LEPI: Ma, ne vem, Bujana, dajva se to kdaj drugič zmenit. Mislim, jaz imam s fotrom zdaj itak že celo štaló.

BUJANA (opazi, da Mulota in Mojči ni): Ja, kam sta pa šla?

LEPI: Pa kar tuki sta pijačo pustila.

BUJANA: Ma ne, ziher sta se nekam skrila. Eeeej, pridita ven, no!

LEPI: Huda fora, ej!

BUJANA: Mojči! Mulo!

LEPI: Tamau ti je ves čips pojedu.

BUJANA: Kva? Pizda! Mulo! Pridi sem!

LEPI: Kam sta šla, no?

BUJANA: Ma, daj, nima veze.

LEPI: Dejansko sta kar šla. In Bacardi tuki pustila, da si lohk vsak postreže, mislim ...

BUJANA: Dajva midva rajši enga zvit.

LEPI: Ma ne, jaz ne bom.

BUJANA: Kaj? Kaj ti pa je?

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

LEPI: Ah, nič. Ne paše mi.

BUJANA: Kva ti ne paše, ne serji.

LEPI: Ja, ne paše mi pač.

BUJANA: Ej, poznam te že ene pet let, stari, pa še nisem doživela, da ti ne bi pasal pohat.

LEPI: Ja, no, vse je enkrat prvič, ane?

BUJANA: Pa kaj je narobe, no? Mislim, a zdaj si to full zameril, ker sem ti rekla za nadure ali kaj?

LEPI: Ma, ne. Ni panike, no. Nà, ti si kar enga zrolaj.

BUJANA: Pa ne bom sama.

LEPI: Pa nič.

Tišina.

BUJANA: Pa kva ti je zdaj, no?

LEPI: Rekel sem ti že: nič ni.

BUJANA: Ja, pol pa nehaj to surlo držat.

LEPI: Pač, odločil sem se, da bom mal manj pahal.

BUJANA: Ma, ti si se odločil. Kva je, a ti je fotr zamoril?

LEPI: Na-a.

BUJANA: Fotr ti je zamoril, a ne? Pa, pizda, saj nimaš petnajst let, no!

LEPI: Ne, ampak ... *(zamomlja)* Obljubil sem mu.

BUJANA: Kaj?

LEPI *(glasneje in razločneje)*: Ja, obljubil sem mu.

BUJANA: Ja, kako mu je pa to ratal? Mislim, kva ti je pa kupil, da si mu obljubil?

LEPI: Ma, daj, nehaj že s tem zasliševanjem. Tuki maš, pa hitr zrolaj, da že skadiva ta joint.

BUJANA *(se reži)*: No, daj mi še čik.

Bujana zvija joint. Lepi večkrat nagne steklenico.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

LEPI: Pizda, a veš kolk mi je namoril. Da to je droga, da on že ne bo podpiral narkomana, pa take. Tko se je pogovarjal z mano kot da bi bil jaz en džanki, pizda. Skor kot da bi bil na igli.

BUJANA: Ma, daj v easy si ga vzemi. Saj veš, starci itak samo morijo. Sami pa itak isto delajo. Ko sem jaz doma rekla, da grem, sta moja dva totalno popizdila. A veš, onadva sta pa itak spizdila od doma, ko sta bila še full mlajša od mene.

LEPI: Kdaj si pa ti v bistvu šla?

BUJANA: Tam enkrat ... čakaj, po koncu tretjega letnika. Popravca sem imela iz matematike, itak sem vedela, da me niti najmanj ne zanima delat v kakšnem vrtcu ali pa kaj ...

LEPI: Kaj, ti si na vzgojiteljsko hodila?

BUJANA: Mhm. Jooj, a veš kolk sta mi morila?

LEPI: A nista tvoja starca tako, še kar nakulirana? Neka umetnika ali kaj?

BUJANA: Ma, ja, zdaj sta čist nakulirana, ampak, pizda, to je bilo deset let nazaj. Fotr takrat ni imel še nobene razstave, tako da je bil itak čist zafrustriran od matke, mat je pa itak samo paničarila. A veš, najbolj glupo je pa to, da sta bila onadva totalna hipija, ko sta bila mlada. In sta še zmeri! Bi moral njun flat videt! Vsak mesec, preden pride lastnica po najemnino, pospravljat in zračita ko prfuknena, drugač pa živita v taki luknji, da ... ni za povedat. No, ko sem jima pa jaz hotela dopovedat, da mi ne sede srednja vzgojiteljska, sta mi pa take pridige držala, da ...Ma, daj, sploh ne bi o tem.

LEPI: Ma, daj, rajši ne, res ...

Bujana hoče prižgat joint, pa ji ne dela vžigalnik.

BUJANA: A, daj, šit, no. A maš ti kakšen ogenj?

Lepi začne brskat po žepih.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

LEPI: Pizda, a nisem imel enga? Čakaj, aha! Ne. *(iz žepa na klopco položi najnovejši model mobilnega telefona)* Kje sem ga pa pustil? Šit. Daj, a ta res ne dela?

Lepi vzame Bujani joint in še sam poskuša z nedeljuočim vžigalnikom. Prideta Mojči in Mulo.

MULO: Ej.

MOJČI: Živjo.

LEPI: Aaaa, golobčka, sta že nazaj. Kva, a sta na enga quickyja skočila?

MOJČI: Ja, pa kaj še!

BUJANA: Pizda, Mulo, rekla sem ti, da mi pust mal čipsa!

MULO: Sorry, Bujana. Nà, ti dam pol horseburgerja.

BUJANA: Fuj, ne maram jaz tega.

MULO: Pa daj, no, saj je full dober.

BUJANA: No, daj en griz za probat.

LEPI: Pizda, ampak sta pa pijačo kar takole pustila. Kdor koli bi jo lahko odnesel.

MULO *(vidi telefon od Lepega)*: Uuu, hud telefon. Stari, a je tvoj?

LEPI: Mhm.

MULO: A lohk mal?

LEPI: Šur. Kar poglej.

MOJČI: A daš rum?

MULO: Stari, kakšna mašinca! Pa Karl Zeiss leče na fotiču! Hudo!

LEPI: Mhm.

MULO *(izbira primeren motiv za fotografijo)*: A lohk eno?

LEPI: Ja, dej.

MULO: Kolk ma to pikslov? *(ogleduje, če kje piše)* Trinajst mega – hudo!

LEPI: Ja, sej to ni serijsko. Ekstra plačaš. *(se reži)*

MOJČI: Kaj, a piksle se da dokupit?

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

LEPI: Itak. Sej se da vse dokupit, Mojči.

MOJČI: A res?

LEPI: Šala, Mojči, ša-la!

Mojči se zahihita.

MULO: Ajde, dajmo, nasmeške, vsi!

Jih slika.

MOJČI: A vesta, da bo Mulo film posnel?

BUJANA: Halo!? Kdo pa tega še ne ve? Itak, da non stop teži s tem filmom.

MOJČI: Meni se pa zdi, da ima ene hude ideje.

BUJANA: Pa, daj, lepo te prosim, no!

MULO: Stari, kakšen telefon, no!

MOJČI: Daj, pokaži fotko! Kakšna sem?

LEPI: Kul, ane? 900 ojev, stari.

MULO: Kva? Tolk stane? Pizda, sam to je pa mal tumač, a ni? Jaz ne bi dal tolk za telefon.

LEPI: Saj jaz tud nisem dal. Fotr mi ga je kupil.

BUJANA: Aa, to je bilo to.

LEPI: Itak ga rabim samo za firmo.

MOJČI: Daj, pokaži, no, kako zgleda?

MULO: Kul model, tale tvoj fotr.

LEPI: No, ja ...

BUJANA: Kaj kul model? Pač velik keša ima. A zato je pa že kar kul?

MOJČI: Mulo, no, a lahko vidim?

MULO: Ja, no, saj imaš prav. Ampak je pa radodaren. To pa je kul.

BUJANA: No, ja ...

LEPI (se spomne na joint, ki ga ima za ušesom): A ima kdo ogenj?

MULO: Ja, jaz.

MOJČI: O, a sta že zvila? Kul.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizeritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MULO (da Lepemu vžigalnik): Nà.

Lepi prižge in potegne, nato joint poda Bujani. Kadijo.

MULO: Folk, jaz sem pa zdajle dobil eno res kul idejo.

LEPI: Kva?

MULO: Ta moj dokumentarec. O vas. Jaz ga bom posnel na telefon.

BUJANA: A, daj, Mulo, no.

LEPI: Stari, ne moreš to na mobitel. To nima dost dobre resolucije.

MULO: Kako ne? Lej, tvoj ima trinajst mega!

LEPI: Ja, ampak pol ima pa placa glih za ene dve minute filma. No, saj, če bo dokumentarec, bo folk po dveh minutah itak nehal zanimat! (*se reži*)

MULO: Ma, saj ni važno. Sploh nima veze, kako stvar tehnično izpade. Gre za to, da je to real life.

BUJANA: Kakšen real life? Mulo, daj, ne nabijaj!

MOJČI: Ja, res, mislim, kaj ima real life veze s telefonom?

MULO: Full ima veze! Vi vsi imate mobije, a je tako? In skoz jih imate pri sebi. To je ta zadnja stvar, ki jo pogledate, preden zaspate, in ta prva stvar, ki jo sčekirate, ko se zjutraj zbudite.

BUJANA: Jaz ga itak ponoč sploh ne ugasnem.

MOJČI: Zakaj pa ne?

BUJANA: Ja, kakšne zakuske se začnejo že zjutraj in če dobim mesidž dost zgodaj, lahko uletim na zajtrk.

MOJČI: Samo to ti pol celo noč seva v glavo. To full škodi, veš.

Mulo medtem vklopi kamero na telefonu in že snema pogovor.

LEPI (*Mulotu v objektiv*): Čakaj, stari, ti si resen s tem, ali kaj?

MULO: Ja. To, da bo film posnet na mobitel, to je koncept.

MOJČI: Aja, štekam! Koncept! Pizda, Mulo, to je d best!

BUJANA: Daj, ne bluzi.

LEPI: Stari, ne vem, no ...

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizeritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MULO: Grem stavit, da se tega ni še noben spomnil.

MOJČI: Po moje tudi ne.

BUJANA: Valjda se ni noben spomnil, če je pa čist mim!

MULO: Stari, a bi ti meni posodil ta telefon, tako za par dni? Saj bom pazil nanj.

LEPI (*se posmehne*): Ja, itak. Vse si delimo, ko bratje, ane?

MULO: Tenks, stari, ej. D best.

MOJČI: Mulo, ti resno misliš!?

MULO: Ja. Saj vam pravim.

LEPI: Čaki, čaki, čaki. Samo v tem primeru, to bi bila pol tako kot ... sponzorska usluga. Bi me moral kje omenit!

MULO: Ja, valjda. Bom dal logo v špico.

LEPI: Ti samo napiši ime naše firme tam, na koncu, ko grejo napisati čez.

MULO: Ja, saj to je to.

LEPI: Aja. Pa logo!

MOJČI: D best, Lepi. Končno si začel štekat, da je treba umetnost podpirat.

LEPI: Jaz to že skoz štekam, saj Mulo tu že skoz sendviče kupujem ...

Lepi se zareži. Tema.

Nekaj steklenic ruma kasneje. Lepi drema, Mulo tu ni več.

BUJANA: O, pizda, kolk je že ura?

MOJČI: Joj, kaj pa je danes za en dan? Jaz bi morala bit na faksu!

BUJANA: Fak. Jaz jutri odprem štacuno.

MOJČI: Ah, saj Lepi je faca, on ti ne bo težil, če odpreš šele popoldne.

BUJANA: Ja, pa kaj še. Se še ni zgodil.

MOJČI: Ne, daj, saj če ga lepo prosiš ...

BUJANA: Jaz ne prosim. V lajfu. Na splošno. Jaz ne prosim.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MOJČI: Daj, ga bom jaz. *(se skloni k ušesu Lepega)* Lepi! Ej, Maks!

LEPI: Aa?

BUJANA: Ej, zame ni treba fehtat.

MOJČI: *(Bujani)* Pššš! *(Lepemu)* Lepi, kaj pa če bi bila jutri tvoja štacuna izjemoma zaprta?

BUJANA: Mojči, tih bod.

LEPI *(se zbudi)*: Kaj?

MOJČI: Zaradi bolezni al pa smrti v družini al pa kaj takega, a?

LEPI: Ni šans. Kolk je pa ura?

BUJANA: *(Mojči)* Sem ti rekla.

MOJČI: Dej, Lepi, no, kaj se ti bo pa poznal?

LEPI: Rekel sem, ni šans. Ob devetih se štacuna odpre.

BUJANA: A ne ob osmih? Že pol leta odpiramo ob osmih. Odkar je tvoj fotr ugotovil, da si superge kupujejo tud upokojenci.

LEPI: No, saj pravim. Ajde, gremo.

MOJČI: A, dej, kolk se pa proda dopoldne? Za ene superge manj profita boš imel.

LEPI: Daj, Mojči, tih bod, ker nimaš pojma o biznisu.

MOJČI: Kaj nimam pojma?

BUJANA *(vstane)*: No, daj, jaz grem vsaj za par ur spat. Ajde. *(Odide.)*

MOJČI: A, daj, Bujana, ne it, no.

LEPI: Čao.

MOJČI: Full si ti frend, Lepi, ej.

LEPI: Ja, pizda, nisem jaz njej frend, a razumeš. Jaz sem njen šef.

MOJČI: Ajaaa, ti si šefe? *(besedo šefe izgovori s poudarjenim hrvaško-bosansko-srbskim naglasom)*

LEPI: Ma, daj, ne zajebavaj.

MOJČI: Šefe! Gazda!

LEPI: Kam je šel pa Mulo?

MOJČI: Domov, že zdavnaj.

LEPI: Ta je pa tud model, no.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizaritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MOJČI: Ja, full model, ane?
LEPI: Kaj, a ti je všeč?
MOJČI: Meni? A Mulo? Nee. Pa saj je še froc! Še čist fantilen.
LEPI: A se ne reče infantilen?
MOJČI: Ja, ne, to bi bilo, če ne bi bil fantilen. A veš: in-fantilen.
LEPI: Aja. No, v glavnem, meni se ne zdi ravno froc. 21 jih ima.
MOJČI: Ja, no, še zmeri ni tako zrel kot mi, recimo.
LEPI: A kot jaz recimo?
MOJČI: Recimo.
LEPI: A jaz se ti zdim pa že tak, ta prav, zrel moški ali kaj?
MOJČI: No, ja, mislim ... Pizda, osem let več pa že maš, ane?
LEPI: Daj, pridi sem, Mojči, no.

Lepi jo poljubi.

MOJČI: Šit.
LEPI: Kaj?
MOJČI: Ma, nič.
LEPI: Pa kaj je, no?
MOJČI: Nič. Daj to še enkrat nared.

Lepi jo še enkrat poljubi.

LEPI: A tole?
MOJČI: Pizda, midva, Lepi, ej.
LEPI: Daj, ne tolk razmišljat, no.
MOJČI: Pa ne moreva vsake par mescev ...
LEPI: Saj ni važno.

Se spet poljubita.

MOJČI: Saj res ni.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizaritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

Se zvalita v ležeč položaj, Lepi gre z roko v Mojčine hlače. Pride Bujana, že od daleč dojame, kaj se dogaja na klopci.

BUJANA (*tih*): No, super.

Nato se potihem približa in ob klopci poišče in pobere svoje ključe, odide.

Tema.

TRETJI PRIZOR: THE NEXT MORNING

Klopca, na njej Mulo, spet v svetlečem brezrokavniku. Pride Mojči, enako oblečena kot prejšnji večer, s sončnimi očali na nosu.

MULO: Hej, Mojči, dobro jutro!

MOJČI: Oo! Šibam, veš.

MULO: Daj, no, ustavi se malo.

MOJČI: Ma, grem na faks, no.

MULO: Samo neki te vprašam, no.

MOJČI: Kaj?

MULO: Daj, usedi se, no.

MOJČI: OK, samo minutko. Ker res moram it v knjižnico.

MULO: A ste bili še dolgo včer?

MOJČI: Ja, jaz sem bila kar ... Saj res, zakaj si pa ti tako zgodaj zginil?

MULO: Ma, sem srečal enga frenda, ki je doma tam, eno vas naprej od mene. Z avtom je bil, pa sem šel pol kar z njim. Itak sem moral bit danes že ob sedmih tuki, tako da je bilo d best, da sem ga srečal.

MOJČI: Ja, kaj bi pa drugač?

MULO: Štopal bi, ne.

MOJČI (*sname sončna očala*): Čakaj, a ti sploh nimaš prevoza do doma ali kaj?

MULO: Ja, čez dan so busi, ampak jaz ponavad kar štopam, da ne dajem še za bus. Dost košta, a veš.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MOJČI: In ponoč tud zmeri kar stopaš?

MULO: Ja, itak.

MOJČI: Zoprn. *(Pavza.)* Zajeban.

Tišina.

MULO: Ej, Mojči, a ti si včeri ... A si bila ti včeri do konca zraven?

MOJČI *(si spet natakne očala)*: Ja, v bistvu, ja.

MULO: A si kaj ... A je Lepi kaj ...

MOJČI *(se odkašlja)*: Kaj?

MULO: Saj veš ... A je kaj ... bilo?

MOJČI: Čakaj, kaj ti zdaj mene sprašuješ? Kar se med dvema človekoma zgodi, se pač zgodi, ne?

MULO: Ja, saj imaš prav. Mislim, težko mi je direktno ... zato pa ... Se mi je zdelo, da mi lahko ti bolj diskretno poveš.

MOJČI: A tako? Kaj, a ti jaz izgledam mogoče kot človek, ki vse takoj okol zgobca? A!?

MULO: Kaj?

MOJČI: Kaj bi rad zdaj od mene!?

MULO: Ne, sorry, saj ti nisem hotel nič ... Daj, a se greva rajš o čem drugem pogovarjat?

MOJČI: Ja, lahko bi se, ja.

Tišina.

MULO: Daj, kaj pa če te jaz posnamem zdajle, a?

MOJČI: Pa ne danes, no. Čist sem zmačkana.

MULO: Saj ni važno, sploh nima veze, kako zgledaš. Glih v tem je štos. Real life, a veš.

MOJČI: A ti si še zmeri resen s tem filmom? Daj, nehi, no.

MULO: Pa, daj, no, te bom posnel. Mojči ob devetih jutraj? *(jo snema)*

MOJČI: Ne, no, daj, nehaj.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MULO: Pa dej, sej ti si zmeri lepa, no. Lej, najprej se predstavi.

MOJČI: Ne, no, daj, bova drugič.

MULO: Zdaj ali pa nikol. Nikol ne boš tolik zares kot zdajle. No, predstavi se.

MOJČI: Živjo, jaz sem ... Pa daj, ne no. Danes res slabo zgledam.

MULO: Pa zakaj ne? Mislim, a nisi ti full proti tej medijski manipulaciji, pa to? Saj si mi sama rekla, da ti nikol ne bi bila tako kot tiste manekenke, ki imajo največ trideset kil, pol jih pa itak še zretuširajo.

MOJČI: Ja, saj to imaš prav, no. OK. (se odkašlja in si popravi lase na obrazu)

MULO: Najprej se predstavi.

MOJČI: Živjo, jaz sem Mojca. Študiram ... no, itak sem že proti koncu, sockulturo na Filkotu.

MULO: Kje?

MOJČI: Na Filotu. Na Filofaksu. Na Filozofski fakulteti.

MULO: Aja.

MOJČI: Ammm ... Kaj naj še povem?

MULO: Povej, kaj misliš o kakšnem pomembnem življenjskem vprašanju.

MOJČI: Ammm. Na primer?

MULO: Ne vem. Kaj misliš o ženski emancipaciji?

MOJČI: No, itak, da sem za. Mislim, po mojem mnenju so ženske pa moški itak čisto enaki, mislim, enakopravni, tako, da ... Ne vem, zakaj bi morale ženske opravljati kakšna slabša dela ali pa kaj. Ali pa tudi, zakaj bi morale gole pozirati, moškimi pa ni treba. Tudi proti temu sem. Mislim, jaz ... moje mnenje je, da ... ammm, da bi morale ženske imeti pač vse pravice.

MULO: A jih nimajo?

MOJČI: Mislim, jaz jih že imam, ne, ampak recimo v muslimanskem svetu je pa to malo drugače. Mislim, pa tudi one baje sploh nimajo možnosti se za kaj boriti, tako da ... Amm ... Pač, jaz mislim, da bi se morale ženske povsod mal bolj svobodno počutiti, glede seksa, glede vsega.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizaritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MULO: Misliš tako kot v nadaljevanki Seks v mestu?

MOJČI: Ja, tko. Mislim, sicer to je itak ta ... pop feminizem, pa to. S tem so itak že Spice Girls začele.

MULO: Kaj je to pop feminizem?

MOJČI: To je v bistvu to ... totalno skomercializirano. Ta, ženska vprašanja, pa to. Mislim, to nam v bistvu skušajo prodat, dejansko je pa to spet medijska manipulacija ... mislim, v naši, zahodni civilizaciji, bi pač moški radi, da bi ženske nehale mislit, ne. Ammm ...

MULO: A potem se ti zahodna civilizacija tudi ne zdi OK?

MOJČI: Ja, itak da ne. Mislim cel svet ni OK. Totalno smo ga uničil. Mislim, zrak ni v redu, pištole, pa vse to, a veš.

Telefon zazvoni.

MULO: Šit, en kliče. Sorry. (*odgovori na klic*) Ja, prosim? ... Koga? Maksa? Ne, ga pa ni zdajle tuki. ... Ni ga tuki zdajle! Ja, mu bom rekel. ... Hvala, na svidenje. (*spet Mojči*) Od Lepija fotr!

MOJČI: Kaj je pa hotel?

MULO: Ne vem! Ej, hvala ti, Mojči za to. Pa sorry, da sem te prekinil. Res si d best povedala.

MOJČI (*ponosno*): Aja, ja saj to je pač samo moje mnenje.

MULO: Ja, saj to rabim. Real life, a veš.

MOJČI: Če boš še rabil, ti kar povej. Mislim, meni ni panike govorit o teh stvareh, a veš.

MULO: Hvala, ej. Tenks.

Tema.

ČETRTE PRIZOR: MI NISMO INTIMNI

Isti dan, Lepi na klopci, pride Bujana.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

BUJANA: No, kaj je?

LEPI: Kaj?

BUJANA: Kaj je, ne?

LEPI: Kaj, nič.

BUJANA: A je kaj novega?

LEPI: Ne, nič. Zakaj?

BUJANA: Tako, vprašam.

Tišina.

LEPI: In? Vse laufa?

BUJANA: Vse. Jutr se začne razprodaja. Saj to veš, ne?

LEPI: Ma, saj imaš ti to vse pod kontrolo, Bujanca.

BUJANA: Bujanca!? Od kdaj sem pa Bujanca?

LEPI: Kaj je, a ti ne smem reč Bujanca? Včasih sem ti pa lahko.

BUJANA: Ma, itak, da ti lahko vse, kar hočeš.

LEPI: No, vidiš.

BUJANA: In? Kako je bilo včeri?

LEPI: Fajn, men je bilo fajn. Kaj pa teb?

BUJANA: Ja, ne vem, jaz nisem bila zraven!

LEPI: Čak, kako? Saj smo bili skupi.

BUJANA: Ja, eni ste bli pa še mal bolj skupi, ane?

LEPI: Kva? Aja, tist! Čak, kako pa veš?

BUJANA: Bujanca ima vse pod kontrolo.

LEPI: Ah, to ni nič ...

BUJANA: Kaj je, no? Končno sta se z Mojči dala dol.

LEPI: Ah, ni ravno končno, no ...

BUJANA: Pa kaj ti je zdaj nerodn? Sej Mojči je luštna, no!

LEPI: Daj ti men rajši povej, če ti je stari plačal vse tisto, kar ti je dolžen.

BUJANA: Kaj če mi je plačal? Valjda da mi ni plačal, saj sem ti že včeri rekla, da mi ni!

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

LEPI: No, pol bi blo treba to zrihtat.

BUJANA: Ja, treba, ja. Mislim, to zdaj traja že tri mesce. Jaz ne mislim več vaše firme kreditirat. Najemnino sem dolžna še za maj. Pa še neki: Jaz ne bom več delala po 12 ur na dan, mislim, najemi še kakšno študentko, če se tebi ne da v štacuni viset.

LEPI: Ja, al pa če greš ti študirat. *(se zareži)*

BUJANA: Daj, ne zajebavaj se.

LEPI: O, lejga, Mulo gre.

Pride Mulo.

MULO: Hej, živjo.

LEPI: Čao, Mulo!

MULO: Uu, si me pa vesel dons.

LEPI: Ja, saj sem te zmeri!

MULO: Kaj, a pol ste bili še dolgo včeri?

LEPI: Mah ...

BUJANA: Ja, ja, dolg. Doolg.

MULO: Kaj, a ni bilo fajn?

LEPI: Ne, ne, v redu je bilo.

BUJANA: A sam v redu?

MULO *(Bujani)*: Boš čik?

LEPI: Ti imaš čike? Kaj pa je? Nacionalni praznik?

(se reži in vzame cigareto)

BUJANA: Ne, včeri je bil. *(dregne Lepega)*

LEPI: Daj, a misliš bit ti dons cel dan na čik pavzi? Mislim, stranke čakajo!

BUJANA: Ja, ja, no, saj grem.

Bujana gre. Mulo nerodno položi telefon na klopeco.

MULO: Stari, ej, hotel sem ti reč ... amm ...

LEPI: No, plun že!

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MULO: Mislim, da ne bi slučajno mislil, da sem ...

LEPI: Kaj? Mi spizdil telefon?

MULO: Ne! Ne, sej glih to ti hočem reč, nisem namenoma –

LEPI: Ja, ja, ja ... To vsi rečejo! Spotaknila se je in padla na nož, ko sem ga glih slučajno držal v roki.

MULO: Kaj!?

LEPI: Stari, zajebavam te! Če bi res mislu, da si mi kej spizdil, se midva zdejele ne bi tuki pogovarjala.

MULO: Okej. A pol sva kul – glede tega včeri? *(namigne na telefon)*

LEPI: Ja.

MULO: Fak. Sem se kar mal usral, a veš. *(Pavza. Kadita.)* Pizda, a vidiš, Mojči ima prav: Kar se med dvema človekoma zgodi, se pač zgodi, ne?

LEPI: Pizda, ta pa takoj vse sčveka.

MULO: Ne, saj je rekla, da ne –

LEPI: Ja, dol sva se dala. Pizda, kaj je to tazga?

MULO: Aja?

LEPI: Ja! Mislim, čist srednješolska scena! Saj jih nimam sedemnajst, pizda!

MULO(se prisiljeno posmeji): Jah ...

Tišina.

MULO: A pol sta vidva tako ... skupi, pa to?

LEPI: Kaj skupi? Ja, skupi sva se dol dala, najbrž ne vsak posebi, ane!?

MULO: Sori, sori, nisem mislil ... Mislim, ne hodita, ali pa kaj?

LEPI: Ma daj, spizdi že te kurčeve listke prodajat!

Tišina. In še malo tišine.

MULO: Samo, stari, kako tebi to znese? Da se ti tako lepijo?

LEPI: Ja, šarmanten sem, kaj naj ti rečem?

MULO: Ja, pizda.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizeritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

LEPI: Saj bi ti kaj svetoval, samo, kurc, šarm, to je prirojeno. Al ga maš, al ga pa nimaš.

MULO: Samo, pizda, res, tebi je kar dost teh stvari prirojenih.

LEPI: Ja, jebiga. Nimajo vsi take sreče. *(se reži)*

MULO: Pa ni to samo sreča, veš. Ni to samo usoda.

LEPI: Imaš prav, neki je tud talenta.

MULO: Ampak jebiga – vsak dobi svoje. Je že zarad česa prav, da je tko, ane?

LEPI: Ne vem, če je teb, ampak men je ziher prav. *(se spet reži)*

MULO: Hja.

Tišina.

MULO: O, lej, Mojči gre.

LEPI: Ej, Mojči, kam jo brišeš?

MOJČI: Oo. Domov.

LEPI: A res? Jaz jo pa v skret papir! *(se reži)*

MOJČI se tudi zasmеji. In prisede.

LEPI: Kaj, a si že vse naštudirala?

MOJČI: Ma, ne, v bistvu je bila knjižnica zaprta. Pozabla sem, da je dons sobota.

LEPI: Zoprn. *(Pavza.)* Zajeban.

Neprijetna tišina.

LEPI: Mulo, a ni tamle eden, ki hoče parkirat?

MULO: Kje?

LEPI: Tam, ne vem, boš že kakšnega našel.

Mulo gre. Spet neprijetna tišina.

LEPI: In?

MOJČI: Nič. Pa ti, kako si dons?

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

LEPI: Še kar. Ma, v kurcu.

MOJČI: A ja? Hah.

Tišina.

LEPI: Ej, Mojči?

MOJČI: Kaj?

LEPI: Ne okrog govorit.

MOJČI: Kaj? Aja, ne ... Zakaj?

LEPI: Ja, zakaj, pizda!? Ni mi glih kul, no.

MOJČI: Pa kaj, saj to ni nič takega. (*prasne v smeh*) Pač nisi mogel fukat.

LEPI: Ej, hvala za sočutje, pizda.

MOJČI (*se skuša zresniti*): A, daj, no. To se full tipom dogaja.

LEPI: A ja? Od kje ti pa ta informacija?

MOJČI: No, sem bila že parkrat zraven.

LEPI: A res? Ja, mogoče si pa ti kriva, da tipom ne vstane.

MOJČI: Ja, ziher. Daj, ne sekiraj se, no.

Spet pride Mulo.

MULO: Ni rabil parkirat. Z biciklom je bil.

LEPI: In, Mojči, si kaj zaspana?

MOJČI: Niti ne. Zakaj?

LEPI: No, nisi glih veliko spala.

MOJČI: Aja. No, saj ti tudi ne. Očitno.

LEPI: Jaz ne rabim veliko spanja. Sem navajen na te stvari.

MULO: A res, stari, jaz sem pa čist zaspan. Komaj gledam.

MOJČI: Kaj, a se zvečer vidimo?

LEPI: Ne, ne. Me ne bo.

MOJČI: A ne?

MULO: Pizda, jaz tudi ne vem, če bom do večera ostal.

LEPI (*Mojči*): Kaj, a bi moral bit tuki?

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MOJČI: Ne, ne, saj jaz nisem nič tako pričakovala, da se vidimo al pa kaj. Samo tako, vprašam.

Dolga, neprijetna tišina.

MOJČI (*Lepemu*): Kje pa boš dons zvečer? Mislim, saj mi ni treba povedat.

LEPI: Ne, saj ni panike. Na morje pičim.

MULO: Ja, saj je res neki že full vroče, pa to.

MOJČI: Kam pa greš?

LEPI: Ma, na Hvar.

MOJČI: Aja. S kolegi, ne?

LEPI: Ne, s frendi.

MULO: A greste s šotori?

LEPI: Ne, ta stari majo itak bajto dol, tako da ...

MOJČI: Kul, kul. Za kolk cajta pa greš?

LEPI: Za ene tri tedne, mesec, bom videl. Tam so zmeri toliko dobre bejbe, mislim to je prav kriminal. Tako da, če bo kul, bom kar potegnil.

MOJČI: Mhm.

Dolga, neprijetna tišina.

LEPI: Ja, nič, Mojči, fajn bod. Se vidimo avgusta.

MOJČI: Ja.

Še ena dolga, neprijetna tišina.

MOJČI: Nič, grem jaz.

LEPI: Ajde.

MULO: Ajde, Mojči, mi se pa vidimo, ne?

MOJČI: Mogoče. Najbrž ne.

Mojči gre. Tema.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

PETI PRIZOR: KDO JE LEPI

Kasneje. Mulo in Lepi na klopci. Mulo s telefonom snema Lepega.

LEPI: Čak kaj, a moram tud priimk povedat?

MULO: Če hočeš.

LEPI: No, OK. Jaz sem Maks. Maks Krošl. Drugač frendi mi pravijo Lepi. Saj je očitno zakaj, ane? *(se zareži)*

MULO: Še starost.

LEPI: Devetindvajset.

MULO: Še študiraš?

LEPI: Ah, kje! Saj sem hodil na faks, samo ga nisem končal. Pa saj pri nas itak ni važno, kakšno izobrazbo imaš. Mislim, itak folk z magisteriji pa doktorati na Zavodu visi. Tako da tist pildek men čist nič ne pomeni. Če bi ga že tolk hotel, bi si ga lohk tud iz Črne gore naročil.

MULO: Kaj si pa študiral?

LEPI: Ah, ekonomijo. Dva letnika. Brez veze.

MULO: Mhm. Kaj pa zdaj delaš?

LEPI: Ja, štacuno imam. No, mislim, fotr ma verigo športnih štacun in pač ta je kao moja. Mislim, jaz jo vodim, fotr je še zmeri lastnik, ampak itak da bo to pol enkrat vse name napisal.

MULO: Aja, nimaš nobenih bratov pa sester?

LEPI: Ne, ne. Saj mi je tako boljš. Mislim, čist kul je bit edinec. Maš svoj mir. Že kot froc, mislim.

MULO: To se ti zdi pomembno? Da ma človek svoj mir?

LEPI: Mah, ja, mislim ...

MULO: Kaj se ti zdi v lajfu najbolj pomembno?

LEPI: Kaj pa vem ... Da dugaja. Saj veš, žur, pičke, pa to.

MULO: A maš punco?

LEPI: Ma, ne, dej, to se men ne da.

MULO: Ja, no, ampak koga pa že maš rad.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

LEPI: Rad – kaj to misliš?

MULO: Rad, saj veš, čustva, pa to.

LEPI: A, dej, Mulo, ne zajebavi.

MULO: Dobro. Kaj pa zate pomeni denar?

LEPI: Ohhh ... Kva jest vem. Da ti noben ne more morit. Da narediš, kar hočeš, da greš, kamor hočeš. To.

MULO: Mhm. A tebi kdo mori?

LEPI: Hah ... Ja, včasih kakšen kolega, ki hoče posnet film ...*(se zareži)*

MULO: Aja, samo frendi ti težimo? Noben drug?

LEPI: Ej, ej, čaki, čaki, nisem rekel frend. Frendi mi pa res ne težijo!

MULO: Aja. Kakšna je pa razlika med frendi pa med kolegi?

LEPI: Ja ... S frendi greš, recimo, na morje, s kolegi pa bolj tako, na pijačko.

MULO: A pol smo mi bolj tvoji kolegi ali bolj tvoji frendi? Mojči pa Bujana pa jaz?

LEPI: Ja, čaki, ne moreš to tako. Mislim, Bujana dela zame, Mojči je bila paralelka v srednji, ti pa ... Ti pa pač skoz tuki visiš.

MULO: Kako visim? Jaz delam tuki, stari.

LEPI: Aja. No, daj, greva dalje. Kaj še?

MULO: OK. Povej mi, če obstaja kakšna stvar, na katero si pa res ponosen? Recimo, najbolj ponosen?

LEPI: Ja, valjda. Bil sem na svetovnem v Južnoafriški republiki 2010. VIP loža, stari. Švic je name šprical, tolk blizu sem sedel.

MULO: Hudo.

LEPI: Stari, če tega ne bi videl, bi pa res obžaloval. Po mojem edina stvar, ki bi jo obžaloval v lajfu. Je pa res, da sem bil pol še ene dva tedna gluha od tistih vuvuzel, pizda.

MULO: Kakšna se ti je pa zdela Afrika?

LEPI: A misliš, da se spomnim? *(se zareži)* Dober pir majo!

MULO: Kaj pa misliš o tem, da so ženske enakopravne?

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizaritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

LEPI: Ja, fajn, da so. Naj bojo. Kva se to mene tiče?

MULO: Kakšno je pa tvoje mnenje o Evropski uniji?

LEPI: Pa, pizda, kdo si ti? Sandi Čolnik al kva? Boli mene kurac Evropska unija. Pa sploh, politika, ženske, vse to. Daj kaj zanimivega vpraši!

MULO: No, ti imaš službo, tebe potem najbrž ne skrbi, penzija po, ko boš star, pa to, to, kar kar se zdaj folk non stop pogovarja.

LEPI (*se mu približa in mu vzame telefon iz rok*): Daj, daj, daj, nehaj no, da ne boš cele baterije skuril.

MULO: No, OK. Nà. Stari, kul si povedal, ej.

LEPI: In kaj misliš ti s tem?

MULO: S čim?

LEPI: S temi posnetki?

MULO: Ja, zmontiral bom, pa film naredil.

LEPI: Kdo bo pa to gledal?

MULO: Ne vem, že kdo. Saj če imaš kul marketing, folk gleda kar koli.

LEPI: To je res. (*pavza*) Dobr, stari, če se ti da ... (*mu spet poda telefon*) Sam ... jaz bi rad to videl, če boš slučajno ... tko ... kje predvajal pa to.

MULO: Ja, itak. Ampak moram najprej še full posnet. Bujano moram še intervjujat, a veš. Pa še par panoramskih. Tko da ... stari, a bi ti meni slučajno lahko pustil ta telefon? Za zdaj, ko te ne bo, pa to.

LEPI: Ja, ziher. A ti še gate slečem?

MULO: Hah. (*Pavza.*) Daj, no. A res ne bi šlo?

LEPI: Stari, a si ti že videl ta novega Batmana?

MULO: A je že zunaj?

LEPI: Itak. Samo ne vem, če ga bojo na Hvaru vrtel. Ma, dobro, sej če ne, ga bom pa že kje dobil.

Prihaja Bujana.

MULO: Oj, Bujana.

LEPI: Nič, pičim jaz, moram še spokat. Ajde. Bujana, se vidmo.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizeritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

Lepi odhiti.

BUJANA: Kaj se je pa njemu tako mudil?

MULO: Ne vem, na morje gre.

BUJANA: Zdaj?

MULO: Ja, danes, je rekel. Na Hvar.

BUJANA: Pizda. Saj sem vedela.

Mulo odide proti parkirišču.

BUJANA: Pizda.

Tema.

ŠESTI PRIZOR: VROČINA

Naslednji dan. Bujana in Mulo na klopci.

BUJANA: Pizda, je vroče.

MULO: Ja, fak, danes je pa res vroče.

Tišina.

BUJANA: Fak, kar teče mi.

MULO: Ja, šit, ej.

Tišina. Tema.

Naslednji dan. Mojči in Mulo na klopci. Mojči s knjigo.

MOJČI: Jooj, tako je vroče, da se sploh ne morem učit.

MULO: A veš, da je bilo včeraj baje 38 stopinj? To pomeni, da je danes še več.

MOJČI: Jooj. Grozn.

MULO: Ena bejba je prej pustila psa v avtu, a si predstavljaš?

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MOJČI: Kaaj? Bogi pes! Take ljudi bi pa jaz kar na električni stol obsodila.

Saj zato po mojem sploh še obstaja.

MULO: Mal je pustila odprto okno, tako ene 2 cm, sem probal psu mal vode dat, ampak sem ji sam sedeže polil.

MOJČI: Saj je prav, jaz bi ji z bencinom sedeže polila pa avto zažgala.

Krava! Daj, bogi kuža, no.

MULO: Res. Jooj, kako je vroče.

MOJČI: Ufff.

Tema.

Naslednji dan. Mulo na klopci. Si pahlja s časopisom in briše pot s čela.

MULO: O, fak.

Tema.

Naslednji dan. Mojči in Bujana na klopci. Mojči brska po torbici.

MOJČI: Šit. Čist se mi je šminka stopila. Glej to.

(Ji pokaže.)

BUJANA: Ah, daj, Mojči, saj si itak lepa tudi brez šminke, no.

MOJČI: Vem, ja. Ampak sem imela izpit danes, pa sem se morala malo zrihtat.

BUJANA: Ja? Pa je pomagala? Šminka?

MOJČI: Ja. Saj takrat še ni bila stopljena.

BUJANA: Za izpit mislim.

MOJČI: Aja, ne, itak da ne. Ampak saj je itak septembra še en rok.

BUJANA: Kateri letnik pa si ti zdaj?

MOJČI: Letnik? Jaz sem absolventka.

BUJANA: Aja.

MOJČI: Pa sej se mi itak nikamor ne mudi, a veš. Ker, saj, kaj bom pa pol?

Mislím, najbrž bom šla itak pol še magisterij delat.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

BUJANA: Aja?

MOJČI: Ja! Saj to se zdaj najbolj splača. Itak to skor vsak naredi.

BUJANA: Ufff ... Mater, je vroče.

MOJČI: Ane!?! Jaz bom crknila.

Tema.

Naslednji dan. Mulo na klopci. Snema parkirišče. Vroče mu je.

MULO: O, fak.

Tišina. Tema.

SEDMI PRIZOR: PRAVICA (DO SPLAVA)

Tri tedne kasneje. Mulo, Bujana in Mojči na klopci. Še vedno je vroče. Mojči dokončuje poslikavo transparenta z napisom »pravica do splava«. Mulo jo snema s telefonom. Bujana se baše s kanapejčki in jagodami.

MOJČI: Ej, a Lepi ti je kar pustil svoj telefon al kaj?

MULO: Ja. Pa saj ma on itak še enga.

MOJČI: A ja?

MULO: Ja. Ta je kao služben. Sicer ga pa itak samo fotr kliče na to cifro.

BUJANA: Saj zato pa ma še en telefon, ker ga fotr itak kliče na vse cifre. Cifre od tistega, ki ga ima na morju, fotru sploh povedal ni.

MOJČI: Čaki, se prav Lepi na morju ma en telefon?

BUJANA: Ja, samo ne dviguje.

MULO: Kako pa veš?

BUJANA: Ker sem ga že ene stokrat klicala.

MOJČI: A ja, ti imaš tudi tisto cifro?

BUJANA: Ja. Samo, saj ti pravim: itak ne dvigne.

Mojči se trapasto zahihota.

MULO in BUJANA: Kaj?

MOJČI: Ah, nič. Ne bi štekala.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MULO: Ej, a ni pri nas splav itak dovoljen?

MOJČI: Ja, zaenkrat še. Ampak treba je mislit na prihodnost. In se že vnaprej upirat, a veš. Ne pa čakati, da ti vzamejo vse pravice pa se šele pol bunit.

MULO: Aja.

BUJANA: Daj, a kdo od vaju ve, kdaj pride Lepi?

MULO: Ja, rekel je, da gre za kakšne tri tedne. To pomeni, da naj bi prišel v soboto.

BUJANA: Šele!?

MULO: Ne, saj prejšnjo.

MOJČI: Tipična moška neodgovornost.

BUJANA: Čaki, kaj je pa teb naredil?

MOJČI: No, Bujana, no. Štacuna in tvoja plača nista vse, zaradi česar bi moral Lepi že zdavnaj prit z morja. So še bolj pomembne stvari od keša, veš.

BUJANA: Jaz to vem, ja, samo dvomim, da ti še o čem drugem razmišljaš.

MOJČI: Ej, veš kaj. Ti Lepega itak samo zaradi svojih nadur klicariš, valjda da ti ne dvigne telefona. Jaz ti ga tud ne bi.

BUJANA: Daj, Mojči, rajši bodi tiho, pa pejt protestirat, no.

MOJČI: Pa kaj je tebi? A te hormoni dajejo?

BUJANA: Ja, točno to. Hormoni, pizda. Mulo, daj mi en čik.

MULO (*ji ponudi*): A nisi nehala?

BUJANA (*vzame cigareto*): Ma, daj, jebita se, obadva. (*Bujana gre.*)

MOJČI: Joj, kolk je nadržana.

MULO: Zaradi keša po moje. Saj jo je res zajebal. Iz stanovanja so jo vrgli. Najrajši bi ga kar jaz poklical.

MOJČI: A tebi je tudi dal cifro?

MULO: Mislim, to res ni način, a veš, da ljudem ne plačaš, pol pa spizdiš na dopust.

MOJČI: Ne, pa saj ji bo plačal. Lepi še nikoli nobenga ni nategnil.

(*spet prasne v smeh*) Mu itak ne znese!

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MULO: Kaj?

MOJČI: Ma, nič, no. *(skozi smeh)* Zajebavam se. *(Po pavzi.)* Lepi ma mal težave z erekcijo. *(se trapasto zahihota)*

MULO: Kaj?

MOJČI: Saj si me slišal.

MULO: Kako pa ti to veš?

MOJČI: Vem pač. Saj zato pa ne pride domov. Ker je dal na Hvaru glavo v pesek.

MULO: Ja, pizda, saj to ni kar tako.

MOJČI: Čeprav na Hvaru, men se zdi, ni peščene obale, ane? *(se spet trapasto zahihota)*

MULO: Mislim, da ne.

MOJČI: Pa daj, saj jaz sem mu rekla, da sva midva čist OK.

MULO: Kako – vidva?

MOJČI: Ja, no, jaz pa on, ne. Kao najin odnos, pa to.

MULO: Ja, a vidva imata ... Kaj? Ti pa Lepi?

MOJČI: Haloo? Kje si pa ti bil zadnjih par tednov?

MULO: Sorry, nisem vedel.

MOJČI: Ne, pa saj nisva midva zdaj nevemkako resna, mislim, itak mi je jasno, da je na Hvaru kakšno dol dal, ampak, a veš, to je meni čisto kul. Ker jaz verjamem v tak svoboden odnos, a veš. Saj zato mi je tudi čisto OK, da se nič ne slišiva. Saj, ko bo prišel nazaj, se bova pomenila, pa bova videla, kako naprej, a veš.

MULO: Ja, ja, kul. Ej, kje pa so te demonstracije?

MOJČI: V centru. Saj v bistvu bom zdaj morala kar it. A mi pomagaš dvignit?

Pobereta transparent, na katerem piše: PRAVICA DO SPALVA.

MOJČI: A, pizda, no! Kaj naj pa zdaj?

MULO: Ah, saj, po moje bojo vedli, za kaj gre.

MOJČI: A misliš? Ma, kurc, novega se mi pa zdaj ne da delat. Kar grem.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizaritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

Mojči z dvignjenim transparentom pobere svoje stvari in gre.

MULO: Dobro opravi!

MOJČI: Hvala. Ajde.

Mulo obsedi na klopci. Pride spet Bujana.

MULO: Jaz ti lahko mal keša posodim, samo nimam dosti.

BUJANA: Ma, saj ni keš. Mislim, tudi keš.

MULO: Kaj pa?

BUJANA: Ah, brez veze.

MULO: Daj, saj meni lahko poveš.

BUJANA: Ma, daj, tih bod.

Tišina. Mulo opazi za Bujaninim ušesom cigareto.

MULO: A čika pa nisi skadila?

Tišina. Prihiti Mojči s transparentom.

MOJČI: Ej, a vesta kaj, pizda, idejo mam!

Bujana prasne v smeh.

MOJČI: Daj, posluš me vsaj, no!

MULO: No, povej.

MOJČI: Glej, Bujana, saj ti imaš itak ključke od štacune, ane?

BUJANA: Ja, in?

MOJČI: Zakaj si pa denarja kar sama iz blagajne ne izplačaš?

BUJANA: Bravo. To je pa skor za Nobelovo.

MOJČI: Lej, saj ni treba, da ga ti ukradeš. Lahko inseciraš vlom.

BUJANA: Kaaj?

MULO: Insceniraš vlom.

BUJANA: Ja, sigurno.

Pavza.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizeritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MULO: Veš, pa saj to ni tako slaba ideja. Lepi ima štacuno najbrž itak zavarovano, tako da bi mu škodo tako ali tako zavarovalnica pokrila.

BUJANA: Čaki, kaj je z vama, kakšno škodo?

MOJČI: Ja, če bi recimo razbila šipo.

MULO: Pa kable od alarma precvikala.

MOJČI: Pa to ja.

BUJANA: Pa kaj je z vama, a sta prfuknena?

MULO: Mislim, ni glih legalno, ampak glej, on je tebe totalno zajebal.

MOJČI: Ja. In pa ne samo tebe.

BUJANA: Pizda mu materina. *(Pavza. Bujana vzdihne.)* Dobr, ampak vlom?

To ni –

MOJČI: Veš kaj, Bujana, jaz sem s tabo.

BUJANA: Kaj?

MOJČI *(Mulo tu)*: Pa ti tud, tamau. S prjatli je treba skupi držat. In to ne sam v besedah, ampak tud v dejanjih. Pizda, skor vsak petek sem na ulici s temi transparenti, zato da bi se kej spremenil v tej naši glupi državi. No, evo, zdaj mam možnost zares kaj naredit. In Bujana, jaz sem s tabo. Skupi bomo vlomil. Vsi trije. Mi trije. Jutri zvečer.

Tema.

OSMI PRIZOR: AKCIJA!

Večer, pred izložbo trgovine s športnimi copati. Mojči, oblečena v črne pajkice in puli, z rokavicami na rokah in obuta v bele Startar superge z baterijo osvetljuje svojo črno potovalko, iz katere pred Mulo ta zloga na tla nekaj »opreme«, to je: kladivo, še eno baterijo, kleščče ipd.. Mulo ima v roki telefon in vse dogajanje snema.

MULO: Saj po mojem ne rabimo vsega tega.

MOJČI: Pšš, bolj potih!

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MULO: Mislim, Bujana itak pozna kodo od alarmnega sistema. Pa ključ od vhodnih vrat ima. In od blagajne.

MOJČI: Ja. Ampak Bujane ni tuki, ane?

MULO: To je pa res.

MOJČI: No?

MULO: Ampak, če ne pride, pol nimava razloga, da –

MOJČI: Aja! Zdaj bi se pa rad nazaj potegnil. Zdaj, ko je treba pa res kaj naredit, pa rizikirat. Za frendico.

MULO: Ne, saj men to ni problem, samo –

MOJČI: Glej. Ta denar pripada njej. In Lepi se obnaša tako kot en tajfun.

Mislim, tajkun. In jaz ne bom tega mirno gledala in pustila, da se vse to zgodi. Mislim, da se nič ne zgodi. A je jasno?

MULO: Ja. Približno.

MOJČI (*mu poda kladivo*): No, daj zdaj ti to šipo razbij. Pa hitro. Samo pazi, da se kaj ne poškoduješ.

MULO obotavlja vzame v roke kladivo. Skozi vrata, iz trgovine pride Bujana, v roki ima potovalko.

BUJANA: Kva se pa gresta? Mojči, a so maškare?

MOJČI: A ti si tukaj?

BUJANA: Ja.

MULO: A tuki spiš?

BUJANA: Samo začasno.

MULO: Kaj pa tvoji starci?

BUJANA: Dolga zgodba.

MOJČI: No, kakor koli, zdaj bomo vdrli. Sta pripravljena? Ker bo treba laufat.

BUJANA: Dobr, no, pa saj ne moreš resno mislit!

Mulo preusmeri telefonsko kamero na Bujano in se ji približa. Mojči medtem iz potovalke potegne še lisice.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

BUJANA: Kaj imaš pa to?

MOJČI: Halo!? Jaz sem članica Greenpeace Slovenija.

BUJANA: No, daj, pospravi zdaj to, pa gremo ven.

MOJČI: Ne!

BUJANA: Glihkar sem govorila z njim. Včeri je prišel z morja in zdajle je na poti sem.

MULO: Lepi?

MOJČI: Ne!

BUJANA: Daj, zmigaj se. Saj ne bo dojel.

Bujana začne zaklepati.

MOJČI: Šit.

BUJANA: Gremo na klopco in da mu ne bi slučajno kdo kaj znil.

MOJČI: Fak. Pa se ja ne boš kar tako vdala?

Približuje se Lepi, očitno porjavel in ničhudegasluteč. Mojči se obotavlja z vso svojo opremo. Bujana počepne in začne metati orodje v potovalko.

BUJANA: Daj, hitro, pospravi to.

Mojči vzame lisice in Bujano priklene na vrata trgovine.

BUJANA: Kaj!? Kaj se pa greš?

Mulo snema, Lepi se približuje.

MOJČI: Bujana, ne se dat.

Mojči pokaže Bujani ključ od lisic in ga vrže proti parkirišču, kolikor daleč zmore.

BUJANA: Ti si prfuknena!

LEPI: Ej.

MOJČI: Ej.

LEPI: Kva pa mate?

BUJANA: Poklič policijo. Al pa gasilce. Ti pa nehi že snemat, tamau!

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

LEPI: Kva se pa greste?

MOJČI: Upor. Delavskega razreda.

BUJANA: Ej, ubila te bom.

LEPI: Kaj se dogaja?

MOJČI: Okej, bomo iskreni. Ker brez iskrenosti ni dialoga n brez dialoga se noben konflikt ne reši. Namen smo imel vdret v tvojo štacuno in Bujani iz blagajne izplačat vse, kar si ji še dolžen.

BUJANA: To je bil tvoj namen, krava!

LEPI: Čakaj, kaj sem ti pa še dolžen?

MOJČI: Full enga dnarja za nadure?

BUJANA: Marsikaj. Kakšno opravičilo za začetek. (*Mojči:*) Pa daj, pizda, a me lahko odkleneš?

MULO: Samo res, Mojči.

MOJČI: Ne! (*Lepemu*) Dokler ti ne podpišeš, da ji boš plačal vse, kar si ji dolžen.

Lepi prasne v smeh.

LEPI: Pizda, vi ste vsi čist prfukneni!

MOJČI: A naj pokličem policijo? Pa medije, a? Saj posnetek tako že imamo.

MULO: Ne, ne, to je avtorsko.

LEPI: Okej, zdej pa time out. A mi lahko kdo, prosim, razloži, kaj se dogaja?

MOJČI: Saj smo ti povedal: prišli smo samo po to, kar Bujani itak pripada.

BUJANA: Dobr, zdaj pa nehi špilat mojo odvetnico in me odkleni že enkrat. Jaz bi šla rada dam.

MULO: Mojči, to je res mal tumač.

MOJČI: Dobr, no. Grem poiskat tist ključ. Samo, tuki me počakajte, ker to moramo razčistit.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

Mojči odvihra proti parkirišču in v ozadju išče ključek od lisic. Lepi in Bujana nejeverno strmita proti njej. Mulo snema.

BUJANA: Pa daj nehaj že s to kamero!

Lepi mu spuli telefon.

LEPI: Kva je zdaj?

BUJANA: Ne vem. Spizdi.

Tišina.

LEPI: Nič. Grem ji jaz pomagat iskat ta ključ al kaj.

Tišina. Lepi počasi odide proti Mojči. Še tišine.

MULO: A si okej?

Bujana ne odgovori.

MULO: A ti prinesem mal vode al pa kejš?

BUJANA: Pizda, sej nisem bolana!

Tišina.

MULO: Upam, da te ne bo treba odžagat dol.

Tišina.

BUJANA: Daj mi en čik.

MULO: A nisi nehala?

BUJANA: Ma, daj –

Mulo ji poda cigareto in vžigalnik. Bujana da cigareto v usta, hoče prižgat, ampak si premisli. Cigareto si vtakne za uho, vžigalnik pa vrže Mulo nazaj.

BUJANA: Fak.

MULO: Dobro se držiš. A si noseča, ali kaj?

BUJANA: Pizda, daj tih bod!

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MULO: Čaki, ti si noseča?

BUJANA: Tih bod!

MULO: S kom pa?

BUJANA: S prekletim kurcem, ki ne dviga telefona na Hvaru!

MULO: Čaki, ti, pa Lepi ... Vidva sta ... On je ... Lepi je oče?

BUJANA: Ma, kakšen oče!? Itak, da bom šla splav delat.

MULO: Aja.

Pavza.

MULO: A si ziher?

BUJANA: Da sem noseča al da bom šla splav delat?

MULO: Oboje.

BUJANA: Ja.

MULO: Kaj, pa Lepi se strinja, mislim, mu je tud tko kul?

BUJANA: Veš kaj, boli mene, kaj je njemu kul.

MULO: No, ja, ampak ... A si res dobro premislila?

BUJANA: Ne, pizda, v petih minutah sem se odločila. In ta agonija, v kateri sem že cel mesec, je v bistvu povezana samo s tem, da ne vem, a bi jutri oblekla ta modro ali ta roza majico!

MULO: Pol nisi stoprocentna ...

BUJANA: Veš kaj? Kurc ga gleda. Kaj je pa moral spizdit na tisti pofukan Hvar! In zginit z vseh radarjev. Pa še to kurčevo Mojči prej pofukat, pizda mu materna.

MULO: Kaj pa boš?

BUJANA: Ne vem. Kaj pa naj? Vzgajam froca na hrani z zakusk?

MULO: No, saj, kaviar pa pršut za zajtrk se že dobro sliši.

BUJANA: Pizda, čakaj, da se pojavi tisti tip z bančnim računom v Švici pa bemflom, sem se pa – iskreno povedano – tudi že mal naveličala. Pička materna! (*Vzame čik izza ušesa.*) Daj mi ogenj.

MULO: A ne bi ... Daj še malo premisli, no.

BUJANA: Daj mi že ta kurčev ogenj!

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

Bujana si prižge cigareto.

BUJANA: A ne bi šel še ti rajši ključa iskat?

MULO: Okej.

Mulo se odpravi proti parkirišču, kjer Lepi in Mojči postopata in ne preveč goreče iščeta ključ od lisic.

DEVETI PRIZOR: DEBELA ALI NOSEČA

Nekaj dni kasneje. Lepi, še vedno porjavel, in Mojči na klopci. Lepi ji na telefonu kaže fotografije z morja. Režita se kot utrgana.

LEPI: No, lej, lej, tale je pa svetovna.

MOJČI se hihita.

LEPI: Joj, stara, kolk smo bli tuki naklani. Stara, tega pa še nisi vidla. Mel smo eno domačo rakijo in smo jo stankal ene 3 litre v dveh urah. Ej, jaz še dva dni pol nisem zase vedu!

MOJČI: Ja, saj se ti vidi. D best!

LEPI: To je ena stara kastrola od moje bake, a veš.

MOJČI: Kdo je pa ta?

LEPI: Ma, to je ena domačinka. V kampu dela. Čak, sej grem naprej.

MOJČI: Opa. Opa. Opa. Si si pa vzel čas za jo pofotkat.

LEPI: Ja, pizda, lej jo, kakšne ma, no. Pizda tehle ne moreš glih spregledat, a veš.

MOJČI: A si jo dal dol?

LEPI: Ma, kaki! Veš kakšnega tipa ma. Omara, pizda, dva metra čez rame.

MOJČI: Aja, ja, valjda. Pol pa rajši ne.

LEPI: Sam, čaki, sam, čaki, to ni vse. Pazi tole.

MOJČI: Ooo, pizda. Kaj je pa s to? A je bila noseča?

LEPI: Pa kakšna noseča, pizda, debela!

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MOJČI: Ma, ne, noseča zglada, no. Mislim, saj je tud debela, to je jasno, ampak po moje je noseča. Lej, kakšen trebuh ma.

LEPI: A misliš? Ne vem, mi smo jo samo gledal, kako se to premika, stara, groza, ej.

MOJČI: Čaki, čaki, daj pokaži.

Mojči vzame fotoaparat in od bliže pogleda fotografijo. Medtem pride Mulo.

MULO: Živjo.

LEPI: Ej.

MOJČI: Ne, res je noseča, no.

MULO: Aha, že vesta.

LEPI: Kaj?

MULO: Za Bujano.

LEPI: Kaj za Bujano?

MULO: Ja, da je ...

LEPI: Kaj?

MULO: A ni Mojči rekla ...

MOJČI: Noseča je, no!

LEPI: Bujana je noseča!?

MULO: Sem mislil, da vesta.

MOJČI: Kaj? S kom pa? A bo šla splavit?

MULO: Ne vem, danes je šla tja. Ni bila glih kul.

LEPI: Uu, pizda.

MOJČI: Valjda da bo naredila splav.

MULO: Ja, ne vem. Ni bila glih odločena.

MOJČI: Pa daj, nehaj, no. Saj to ni nevemkakšna stvar! Skoraj vse moje prijateljice so že kdaj mele splav. Se zgodi, ane?

MULO: Ja, no, ampak ...

MOJČI: Daj, Mulo, no! To dons res ni nič posebnega. Splav je čist enostaven, to delajo že totalno rutinsko. Kot po tekočem traku.

MULO: Ja, kaj pa ... Moralna dilema?

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MOJČI: Prosim!? Daj, ne mi s tem srednjeveškim krščanskim razmišljanjem! Mislim, sem si pa vseeno mislila, da si mal bolj nakuliran, veš.

Moralna dilema. Kje ti živiš!?

MULO: Saj nisem tako politično mislil ... Bolj tako – človeško.

MOJČI: Ej, daj ne bluzi, no.

Lepi vstane in odide.

MOJČI: Ej, kam pa greš?

MULO: Daj, pusti ga.

MOJČI: Ej, kdo ji ga je pa naredil?

MULO: Ma, ne vem, daj ...

MOJČI: A je šla sama tja? V bolnico?

MULO: Ja, rekla je, da gre sama.

MOJČI: Ja, pizda, zakaj pa ni poklicala, moja teta tam dela, pa bi lahko šla čez vrsto. Vsem svojim frendicam sem zrihtala, da so šle lahko čez vrsto. Daj, bom jaz Bujano poklicala.

MULO: Ne vem, no.

Poišče telefon, pokliče.

MOJČI: Pizda, izklopljenega ima.

MULO: Saj po moje je itak boljš, da jo pustimo pri miru.

MOJČI: Ah, kurc, pa nič, ne. Daj, kam je šel pa Lepi?

MULO: Po moje je boljš, da tud njega pustiva pri miru.

MOJČI: Pa dobr, no, saj nobenmu nič nočem! Pizda, si zoprni!

Tišina.

MOJČI: Pa telefon je kar pustil. Joj, stari, lej to fotko. To moraš videt.

Mulo ne preveč zainteresirano pogleda v telefon. Mojči se hihita. Tema.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

DESETI PRIZOR:KDO JE LEPI

Lepi na klopci, sam. Pride Mulo.

MULO: Ej.

LEPI: Ej.

Tišina.

MULO: A si že ... govoril z Bujano?

LEPI: Ne.

MULO: Mhm.

LEPI: Saj itak ni kaj.

MULO: Ja.

LEPI: Ja.

MULO: Sorry, da te tako direkt vprašam, ampak, stari, a ti še nisi slišal za kondome, pizda?

LEPI: A si ti moj fotr al kaj?

Tišina. Lepemu zazvoni telefon. Pogleda na ekran. Nekaj časa strmi v telefon, ki še kar zvoni. Potem le pritisne tipko in prisloni telefon k ušesu.

LEPI: Heej. Bujanca, kako si? Stara, sorry, ej, jaz nisem vedel, da me zato kličeš, pizda.

Mulo ga pogleda.

LEPI: Kako si? A si v redu?

Mulo strmi vanj.

LEPI: Čaki, sam mal, Bujanca, sam mal.

Lepi Mulo ta pomenljivo pogleda. Mulo ne reagira. Lepi spet v telefon:

LEPI: Ej, poslušaj – ... Ne, saj, kar ti povej. ...

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

Mulo odkoraka. Lepi za njim:

LEPI: Ajde, stari. Ej, a se kaj pozdravi?

Mulo se ne obrne.

No, ajde, ciao!

Lepi spet v telefon:

Bujana. A si dobila? ... Ja, mal sem ti navzgor zaokrožil. Se mi je zdel, da mogoče zdaj rabiš. ... Ja, ni za kej, ni za kej. ... Pa, amm, hotel sem ti reč, da si kar vzemi si čas, a veš. Kolikor rabiš. Poklič, ko boš v formi, a prav? ... Kako to misliš? A sploh ne? ... No, glej, zdajle ti mogoče tako zgleda, ampak mogoče boš videla ... Aha. Okej. Kakor hočeš. ... Če boš pa rabila, si pa dobrodošla nazaj, saj to veš. ... Bujana, hotel sem ti še reč, da – amm – če bi se ti drugač odločila, mislim, da bi obdržala, bi jaz tud, a veš, skrbel za njega pa to. Pa zate. Mislim, samo, tako je vseen boljš, najbrž, a ni? ... Ja, po mojem tudi. ... Prav. ... No, okej. Ajde! Se slišiva, a prav?

Lepi pogleda v ekran telefona.

LEPI (zelo potihem): Fak.

Zamiži in težko vzdihne. Potem pobere kamenček s tal in ga vrže prot parkirišču.

LEPI: Fak.

Tema.

ENAJSTI PRIZOR: KAJ PA POL?

Čez nekaj mesecev – pozimi. Lepi in Mojči spet na klopci. Lepi ima na glavi naušnike in kapo, Mojči ga fotografira.

MOJČI: To, to stari, veš kakšen si, pizda! Ko Telebajsek, pizda!

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizaritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

LEPI: Čaki, čaki, kaj pa če dam tole spodaj, pa kapo čez?

MOJČI (*umira od smeha*): Zdaj si pa tak ko tisti, kaj so že mungoloidi.

LEPI: Mongoloidi se reče, stara, no!

MOJČI: No, to ja, ti zgledaš zdaj čist tako!

LEPI: Stara, stara, al pa takole, a? (*si položi kapo čez mednožje*)

MOJČI: Uu, ja da ga ne bo zeblo!

Mimo pride Mulo v poslovni obleki in plašču, očitno sfriziranimi lasmi, govori po telefonu, Mojči in Lepega sploh ne opazi.

MULO: ... Ja. ... Ja, dva. Tri? Kako tri? Dva imam. ... Dobr, dobr, bom zrihtal. ...

LEPI (*se zadere, se ga razveseli*): Kdo si pa ti, stari, pizda, kdo si pa ti!?

Mulo se jima nasmehne, jima z roko nakaže pozdrav in hoče odhitet naprej, a mu Lepi ujame roko v "high five" in se nato rokuje z njim. Mulo v tem obredu samo pasivno sodeluje med nadaljevanjem telefonskega pogovora.

MULO: Sam v režijski piše dva. ... Ja, ne vem, jaz ne. ... Ne, saj nisem tega mislil ... Dobro. ... Ja. Vidmo! (*Prekine zvezo.*) Ej, živjo, kaj pa vidva?

MOJČI: Ja, lej ga lej ga, kje maš pa ta rumen lajblč?

MULO: Ne delam več na Parkiriščih.

LEPI: Ja, vidim, da ne, pizda! Kaj te je pa prinesl?

MULO: Mah, en opravek.

LEPI: Pizda, mene je pa moj avto pripeljal!

Mojči in Lepi se režita kot utrgana.

LEPI: Daj, povej, kaj delaš, stari? Dobr izgledaš ...

MOJČI: Sem prebrala zadnjič, da si dobil producenta za tist tvoj film.

MULO: Aja, to, ja to je bilo že lani. Zdaj delam za njih.

LEPI: Kaj pa?

MULO: Mah, vse sorte, saj veš, kako je pri filmu.

LEPI: Kaj si ti to? (*Se dotakne njegove obleke.*) Producent? Kravatica, pa to ...

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizeritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MULO: Ah, ne, saj to ni zarad službe. En popravek sem imel.

MOJČI: Ti, a delaš zdaj ti skupaj z eno Suzano, maskerko? Men se zdi, da je pri isti firmi. Sem zadnjič nekaj na facebooku videla.

MULO: Suzie?

MOJČI: Ja, ja, Suzie, ja! Ona je bila moja sošolka v osnovni šoli, a veš to? Daj, full jo lepo pozdravi.

MULO: No, vidiš, mogoče pa vidva poznata koga, ki ima hrta.

LEPI: Krta?

MULO: Hrta. Afganistanskega hrta. Za eno reklamo rabim.

MOJČI: Kakšno reklamo?

LEPI: Kaj, a za Pedigree Pal? *(se zareži)*

MULO: Ne. Za eno banko. Komplet: internet, plakati, radio, teve.

MOJČI: A ja? Kaj to, za Pop TV?

MULO: Ne, ne, to je za tujino. Francozi so naročniki.

LEPI: A pol moraš pse naučit po francosko lajat?

MOJČI: Vuf! Ž sui le pes.

Mojči in Lepi se režita. Mulo tu zvoni telefon.

MULO: Ja. ... Za jutri. ... Tako je v planu. Ja, lahko tudi za danes ponoč ...
Ne ... Ni panike.

MOJČI: Ej, a ni tisto Bujana?

Lepi in Mojči pogledata v smeri, od koder se približuje Bujana, v krznenem plašču in škornjih po zadnji modi, pred sabo potiska zelo drag otroški voziček. Mulo medtem odloži telefon.

MULO: Ej, Bujanca! Kaj pa ti tukaj?

BUJANA: Ja, saj sem rekla, da vas pridem danes pozdravit.

MULO: Ja, kdo je pa tole?

BUJANA: Evgen.

MOJČI: Kako?

BUJANA: Evgen. *(Pavza.)* Evgen Aleksander.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizaritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

MOJČI: Joj, kolk je luštkan. A spančka?

Mojči se skloni nad voziček in hoče z roko seči proti dojenčku. Bujana jo ustavi.

BUJANA: Ne z roko noter.

MOJČI: Joj, oprosti. Saj ga nisem hotela zbuditi.

BUJANA: Veš kaj, Vlado pravi, da se tako otrok najhitreje kaj naleze, če ga vsi šlatajo.

LEPI: Vlado?

BUJANA: Ja. Njegov tatek.

Lepi prikima.

LEPI: Dobr izgledaš.

BUJANA: Ti tud! Pa ti tudi, tamau, kaj pa je s tabo? Zrihtan!

MULO: A to? Mah, na pogrebu sem bil. Od bake.

BUJANA: Aja.

LEPI: Ti je bakica umrla?

MULO: Ma ja, saj je bila itak že čist na koncu.

BUJANA: Mojči, daj, res ne prijemat, no.

Lepi razširi roke.

LEPI: No, daj, ajde, Bujanca, da te vsaj objamem.

Bujana se nerodno zasmеji, a se ne odzove z objemom.

BUJANA: Veš kaj, zdaj je sezona gripe, pa je boljš, da se ne objemam kar z vsemi. Zarad tamalega. Vlad tako pravi.

MULO: Kaj, a ta tvoj Vlad, on je zdravnik?

BUJANA: Neee ...

LEPI: A misliš, da bi hodila takale okrog, če bi bila poročena z zdravnikom?

BUJANA: Z nepremičninami se ukvarja.

MOJČI (*iznad vozička*): Full je luštkan, ej. A že kaj govori?

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizeritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

BUJANA (se nasmehne): Ne.

LEPI: Ja, pizda, Mojči. Francosk obvlada!

Vsi se zasmejijo.

LEPI: Mogoče bi ti pa on lahko prišel po francosk zalajat za reklamo.

Lepi in Mojči se zasmejita.

MULO: Joj, ej full lepo vas je bilo videt. Jaz moram šibat. Mam psa v avtu.

Ajde!

MOJČI: Ajde! Poklič kej!

MULO: Bujanca ... (Jo objame) Ajde, Lepi! (se rokuje z njim)

Vsi trije še nekaj trenutkov gledajo za njim.

BUJANA: Saj, jaz pa tudi nimam dosti časa. Moram it kupit eno srajco za Vladota.

MOJČI: Aja? A mu ti izbiraš, kaj obleče? Saj moški so itak totalno brez okusa.

Lepi si popravi naušnike.

LEPI: Ja, prav no. Prid še kaj. Preden bo tamau res znal francosk.

MOJČI: Ja, pa ko bo lepše vreme, pa to.

BUJANA: Prav. No, se vidimo!

Bujana odide. Mojči in Lepi ostaneta sama. Tišina.

LEPI: Mojči, a misliš bit ti cel dan na čik pavzi? Daj, pejt v štacuno, stranke čakajo, pizda!

MOJČI: Ja, ja, kaj si tečen, pizda!

LEPI: Daj, pejt v štacuno, no, zakaj te plačujem!?

Mojči gre, Lepi se usede na klopco, poišče cigareto, si jo prižge, nato raztegne obe roki čez naslonjalo klopce.

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizeritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com

LEPI (*tiho*): Pizda. (*in nato naglas:*) Kje so pičke dons, kje so pičke!?

KONEC

© Kim Komljanec. Avtorske pravice pridržane.

Za dogovor o uprizoritvenih pravicah, pišite avtorici na kim.komljanec@gmail.com